

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 136/17
Luksemburgā, 2017. gada 20. decembrī

Spriedums lietā C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain SL

Uber sniegtais savienošanas ar neprofesionāliem autovadītājiem pakalpojums ir pakalpojums transporta jomā

Dalībvalstis tādēļ var reglamentēt šā pakalpojuma sniegšanas nosacījumus

Uber elektroniskā platforma ar viedtālruna lietotnes palīdzību par samaksu nodrošina neprofesionālu autovadītāju, kas izmanto savu transportlīdzekli, savienošanu ar personām, kuras vēlas pārvietoties pilsētā.

2014. gadā Barselonas pilsētas taksometru vadītāju arodapvienība (Spānija) cēla prasību *Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona* (Barselonas Komerctiesa Nr. 3, Spānija), lūdzot konstatēt, ka *Uber Systems Spain*, sabiedrības, kas saistīta ar *Uber Technologies* (turpmāk tekstā kopā – “*Uber*”), darbība ir uzskatāma par maldinošu darbību un negodīgu konkurenci. Proti, nedz *Uber Systems Spain*, nedz attiecīgajiem transportlīdzekļu neprofesionālajiem vadītājiem nav Lielbarselonas taksometru noteikumos paredzēto licenču un atļauju. Lai pārbaudītu, vai *Uber* darbība var tikt kvalificēta kā negodīga rīcība un Spānijas konkurences noteikumu pārkāpums, *Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona* uzskata, ka ir jāpārbauda, vai *Uber* ir jābūt iepriekšējai administratīvai atļaujai. Šim nolūkam, tāsprāt, ir jānosaka, vai šīs sabiedrības sniegtie pakalpojumi ir jāuzskata par transporta pakalpojumiem, informācijas sabiedrības pakalpojumiem vai par šo divu pakalpojumu veidu salikumu. Proti, no noteiktās kvalifikācijas būs atkarīgs, vai šai sabiedrībai var tikt uzlikts pienākums saņemt iepriekšēju administratīvu atļauju. Konkrētāk, ja uz *Uber* sniegto pakalpojumu attiecas Direktīva par pakalpojumiem iekšējā tirgū¹ vai Direktīva par elektronisko tirdzniecību², *Uber* prakse nevar tikt uzskatīta par negodīgu.

Šodienas spriedumā Tiesa atzīst, ka tāds starpniecības pakalpojums kā pamatlietā aplūkotais, kura mērķis ir ar viedtālruna lietotnes palīdzību par samaksu savienot neprofesionālus autovadītājus, kas izmanto savu transportlīdzekli, ar personām, kuras vēlas pārvietoties pilsētā, ir jāuzskata par nedalāmi saistītu ar pārvadājumu pakalpojumu un tādu, kas tādēļ ir kvalificējams par “pakalpojumu transporta jomā” Savienības tiesību izpratnē. Līdz ar to šāds pakalpojums ir izslēdzams no pakalpojumu sniegšanas brīvības piemērošanas jomas vispār, kā arī no Direktīvas par pakalpojumiem iekšējā tirgū un Direktīvas par elektronisko tirdzniecību piemērošanas jomas.

Līdz ar to šobrīd Savienības tiesībās tieši dalībvalstīm ir jāreglamentē šādu pakalpojumu sniegšanas nosacījumi, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību vispārējos noteikumus.

Vispirms Tiesa uzskata, ka ***Uber* sniegtais pakalpojums nav tikai starpniecības pakalpojums**, ko veido neprofesionālu autovadītāju, kas izmanto savu transportlīdzekli, savienošana ar

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.). (1)

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV 2000, L 178, 1. lpp.). Lai definētu “informācijas sabiedrības pakalpojumu”, Direktīvā 2000/31 ir atsauce uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvu 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV 1998, L 204, 37. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/48/EK (OV 1998, L 217, 18. lpp.). (1)

viedtālruņa lietotnes palīdzību ar personām, kuras vēlas pārvietoties pilsētā. Proti, šajā situācijā šā starpniecības pakalpojuma sniedzējs vienlaikus rada pilsētas transporta pakalpojumu piedāvājumu, ko tas padara pieejamu tostarp ar informātikas rīku palīdzību un kura vispārējo darbību tas rīko to personu labā, kuras vēlas izmantot šo piedāvājumu, lai pārvietotos pilsētā. Šajā saistībā Tiesa norāda, ka *Uber* nodrošinātā lietotne ir obligāti nepieciešama gan autovadītājiem, gan personām, kas vēlas pārvietoties pilsētā. Tā tāpat uzsver, ka *Uber* ir noteicoša ietekme uz šo autovadītāju pakalpojumu sniegšanas kārtību.

Tādēļ Tiesa uzskata, ka **šis starpniecības pakalpojums ir jāuzskata par tādu, kas ir neatņemama sastāvdaļa vispārējā pakalpojumā, kura galvenais elements ir pārvadājuma pakalpojums**, un tāpat par pakalpojumu, **kas ir kvalificējams** nevis kā “informācijas sabiedrības pakalpojums”, bet gan kā “**pakalpojums transporta jomā**”.

Tādēļ Tiesa atzīst, ka Direktīva par elektronisko tirdzniecību nav piemērojama šādam pakalpojumam un tas vienlīdz ir jāizslēdz arī no Direktīvas par pakalpojumiem iekšējā tirgū piemērošanas jomas. Šā paša iemesla dēļ uz attiecīgo pakalpojumu attiecas nevis pakalpojumu sniegšanas brīvība vispār, bet gan kopējā transporta politika. Attiecībā uz pilsētas transporta, kas nav sabiedriskais transports, pakalpojumiem, kā arī tiem pakalpojumiem, kas ar tiem ir nedalāmi saistīti, piemēram, *Uber* sniegtais starpniecības pakalpojums, nav pieņemti ar šo politiku pamatoti noteikumi.

ATGĀDINĀJUMS: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām to tiesvedības ietvaros uzdot jautājumus Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Tiesa neiztiesā strīdus, ko izskata valstu tiesas. Valsts tiesai ir jāatrisina lieta saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šis nolēmums līdzīgā veidā ir saistošs citām valstu tiesām, kurām ir jāatrisina līdzīgas problēmas.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns [sprieduma teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Sprieduma nolasišanas attēli ir pieejami no “[Europe by Satellite](#)” ☎